FLASH

(8)

ASSET CONTROL verscheen in de kranten! On a parlé d'ASSET CONTROL dans les journaux!

1. L'Echo : article du 17.01.96

Faciliter l'accès au crédit par des garanties sur les factures et les stocks

Warrant va reserrer le lien Banque - PME

La société Warrant veut tout à la fois donner aux Banques les moyens d'utiliser un instrument de crédit en plein essor ("asset based credit") et permettre aux PME peu capitalisées de se développer.

C'est une idée qui a déjà fait son chemin aux Etats-Unis. Elle s'y est développée avec la force tranquille d'un instrument financier incontournable dans le monde économique d'aujourd'hui.
C'est l'"asset based credit", autrement dit les crédits accordés sur la base de la garantie d'actifs de bas de bilan (factures et stocks).
Cet instrument répond à un besoin précis : octroyer des crédits à des entreprises prometteuses mais dont la valeur économique se situe essentiellement dans leurs actifs circulants.

En Belgique, les banques répugnent à accorder des crédits sur cette base. Elles privilégient les garanties "haut de bilan", fondées sur les immobilisés (immeubles, participations, etc.), ce qui s'accompagne d'hypothèques, cautions personnelles ou encore des garanties de la maison mère.
Cette voie conduit à une relative impasse à l'heure actuelle. Les immobilisés peuvent connaître des accrocs importants. On l'a vu dans les crises immobilières aux Etats-Unis et en France.
Et puis, en s'attachant uniquement à des sûretés de haut de bilan, les banques se coupent d'une niche importante de développement de leur activité crédit, celle des entreprises riches surtout de leur know-how et dont la "matière vivante" est faite de factures et de stocks.

La société Warrant SA veut aider les banques à s'inscrire dans ce mouvement qui est en passe d'être monopolisé par des institutions financières extérieures. Les sociétés de factoring s'intéressent désormais aux stocks également et des sociétés "floor planning" financent la constitution de stocks auprès des dealers distribuant les produits importés ou fabriqués par leurs clients.

BANQUES BELGES BIEN PLACEES

"Les banques belges, souligne Pierre Bacquelaine, directeur général, ne sont pas les plus mal placées en Europe pour développer cette activité. C'est le gage général sur le fonds de commerce qui permet, par une simple inscription, de garantir un crédit sur 100% des factures et 50% des stocks. Seulement, elles ont tendance à le dévaloriser. Et pour cause : il est très difficile, pour elles, de suivre l'évolution de ces deux actifs circulants. Résultat : elles hésitent à s'en contenter pour accorder un crédit".
Le métier de Warrant est précisément de contrôler l'évolution de ce type d'actifs.
La société, qui est née au début du siècle, s'est spécialisée à l'origine dans le contrôle des stocks mis en gage par les banques. La loi permet en effet de faire monter à 100% la proportion des stocks à mettre sous garantie pour l'octroi d'un crédit, pour autant que les marchandises fassent l'objet d'une "dépossession", c'est-à-dire qu'elles soient isolées dans un magasin sur le site de l'entreprise débitrice. Warrant organise cela au profit des banques en créant les conditions juridiques de la dépossession et en surveillant le suivi des stocks.

Warrant entend maintenant contrôler à la fois l'évolution des stocks et des factures, sur une base mensuelle, en lançant le produit bien nommé **"asset control"**, ce qui permet, souligne Bart Maes, sales manager, de revaloriser le gage sur fonds de commerce.

Warrant poursuit actuellement des discussions avec les banques pour faire de l'"asset control" un produit de masse bancaire, qui soit associé systématiquement à l'octroi de crédits à court terme.

Ce produit, espèrent les dirigeants de Warrant, est susceptible de donner un nouvel élan à la société qui s'est trop longtemps reposée sur les lauriers de son produit "gage sur marchandises".

Aujourd'hui, Warrant dégage un chiffre d'affaires d'une trentaine de millions de F (ce qui correspond à des stocks gagés de quelque 5 milliards de F) et emploie une dizaine de personnes. Sa filiale française, Auxiga, représente un courant d'affaires six fois supérieur.

Philippe SERVATY

2. De Financieel-Economische Tijd : artikel van 01.02.96

Pandhouder Warrant gooit met asset control nieuwe kredietmarkt open

De onderkant van de bedrijfsbalans zit vol verborgen schatten

BRUSSEL (tijd) - "Als de banken niet snel hun aanpak wijzigen, dan vallen belangrijke segmenten van de Belgische kredietsector volledig in handen van buitenlandse groepen", voorspelt Bart Maes, verkoop-directeur van de firma Warrant. Vanuit zijn positie als specialist in het verlenen van goederenpanden, moet Maes vaststellen dat de Belgische banken bij het toekennen van kredieten de vlottende activa van een bedrijf als een weinig waardevol gegeven beschouwen. Intussen rukken er wel een aantal *asset based lenders* op die bedrijven maar wat graag kredieten verstrekken met de vlottende activa van het bedrijf als onderpand.

"De manier waarop Belgische bankiers hun kredietrisico's evalueren is in feite niet meer helemaal van deze tijd", aldus Pierre Bacquelaine, algemeen directeur van Warrant. "Over het algemeen genomen zetten ze hun kredietdossiers af tegen de balansposten die zich bovenaan de balans van hun klanten bevinden." Met andere woorden, de bankiers vragen in de eerste plaats naar een redelijke ratio eigen middelen op vreemde middelen. Daarnaast zien ze vooral hun heil in hypotheekwaarborgen of privéwaarborgen vanwege de bedrijfsleiding. De onderkant van de balans, met name de vlottende activa van een bedrijf, laten ze grotendeels buiten beschouwing.
"De vraag is of dit nog wel rijmt op de hedendaagse realiteit", zegt Bacquelaine. "De ondernemer van vandaag is meer een manager dan een kapitalist. Hij is verplicht zijn financieringsmiddelen te vinden in zijn project zelf, of met andere woorden in de rijkdommen van zijn eigen onderneming." Volgens Bacquelaine zal het niet lang meer duren alvorens de Belgische banken onder druk van buitenaf het geweer van schouder zullen moeten veranderen.

Bevoorrechte positie

Bacquelaine en zijn verkoopdirecteur Bart Maes staan in een bevoorrechte positie om deze analyse te kunnen maken.
Met hun firma Warrant krijgen ze dagelijks te maken met het kredietbeleid dat de Belgische banken tegenover KMO's voeren. Warrant werd in 1919 door de Nationale Bank opgericht als derde-pandhouder. Doel destijds was de voedselvoorraden aan te vullen die als gevolg van de Eerste Wereldoorlog zwaar geslonken waren. Omdat er op dat ogenblik weinig kapitaal voorhanden was om dat te financieren, verstrekten de Belgische financiële instellingen kredieten met de voorraden als onderpand. In de jaren '30 kwam de firma Warrant in privé-handen terecht, maar de functie bleef tot op de dag van vandaag dezelfde.
In het kader van het "pand op handelsfonds" wordt een juridisch voorrecht verschaft waarbij een schuldeiser in geval van wanbetaling op 100 procent van de schuldvorderingen en op 50 procent van de voorraden aanspraak kan maken.
"De banken hebben al vele jaren de traditie een inschrijving van het handelsfonds te nemen, zonder echter op een regelmatige en georganiseerde manier de inhoud ervan te controleren," stelt Pierre Bacquelaine vast. "Bij het uitwinnen van het pand zorgt dat vaak onvermijdelijk tot ontgoocheling. Een waarborg uitwinnen waarvan de inhoud verdwenen is, brengt weinig op."
Het gevolg daarvan is dat de banken het pand op het handelsfonds als weinig efficiënt beschouwen. "Voor de ondernemer die zijn handelsfonds in pand heeft gegeven is dat behoorlijk frustrerend," vult Bart Maes aan. "Met het pand bindt hij zich immers aan de bank, terwijl die laatste slechts weinig waarde aan de garantie toekent."
Het voorrecht van 50 procent op de voorraden kan echter worden opgetrokken door de voorraden officieel over te dragen aan de firma Warrant en bijgevolg een pand met buitenbezitstelling in het leven te roepen.

In de praktijk komt het erop neer dat de goederen die aan de firma Warrant in pand worden gegeven in een apart magazijn worden ondergebracht en dat inspecteurs van Warrant regelmatig de voorraden controleren. Het voordeel van dit systeem is dat er een controle op de voorraden bestaat en de schuldeiser niet voor het voldongen feit moet worden gesteld dat bijvoorbeeld in het kader van een faillissement de magazijnen geplunderd zijn nog voor hij aanspraak op de verpande goederen kan maken.

Buitenlanders rukken op

Sinds enige tijd rukken vanuit de Verenigde Staten een aantal niet-bancaire financiële instellingen op die een ruime ervaring hebben in het toekennen van kredieten met vlottende activa als onderpand. Deze instellingen passen doorlopend hun kredietlijnen aan al naargelang de evolutie van de voorraden en de schuldvorderingen van een onderneming. Het gaat hier voornamelijk om de zogenaamde *floor planning financers*, entiteiten van grote op de consumptiemarkt gerichte groepen die de voorraden van hun dealerketen financieren.

Maes en Bacquelaine zijn ervan overtuigd dat Warrant het instrumentarium en de ervaring in huis heeft om de Belgische banken te laten reageren tegen de buitenlandse concurrentie. Warrant legt zich al vijfenzeventig jaar op de controle en de opvolging van voorraden toe en sinds enige tijd verschaft de firma ook een controle op en een opvolging van de schuldvorderingen. De controle van de schuldvorderingen bestaat uit de authenticiteitscontrole van de facturen, de verificatie van uitstaande saldi bij welbepaalde debiteuren, de historiek van de openstaande facturen, de opsporing van concentraties, de opsporing van intergroep-schuldvorderingen, de verificatie van een eventueel compensatierisico en de opening van een *lock-box*, een rekening waarin betalingen worden opgevangen en onmiddellijk worden gereserveerd voor de crediteur.

De controle van zowel de voorraden als de schuldvorderingen van debiteurs heeft Warrant samengebundeld onder de hoofding **Asset Control**.
"Asset Control is een produkt dat financiers een permanente *fine-tuning* biedt tussen de korte-termijnkredieten en de vlottende activa van de cliënten," benadrukt Bart Maes. "Het is een systeem waarbij iedereen wint, want de bankiers kunnen meer kredieten verstrekken en de KMO's zien hun handelsfondsen op waarde geschat en hebben daardoor minder moeite om aan werkmiddelen te komen."

D. S.